

треонина при использовании *E. coli*. Большинство исследованных штаммов микроорганизмов независимо от их систематического положения преимущественно накапливают L-аланин и глутаминовую кислоту. Значительно меньше штаммов и в меньшем количестве выделяют аспарагиновую кислоту, лейцин, валин, изолейцин, лизин. (Кузьмина Н.А 2013)

Технология получения аминокислот базируется на принципах ферментации продуцентов и выделении вторичных метаболитов, то есть размножают маточную культуру вначале на агаризованной среде в пробирках, затем — на жидкой среде в колбах, инокуляторах и посевных аппаратах, а затем в головных (основных) - ферментаторах. Изолированные чистые кристаллы целевого продукта обычно высушивают под вакуумом и упаковывают.

Если аминокислота предусмотрена в качестве добавки к кормам, то биотехнологический процесс кормового продукта включает следующие стадии: ферментацию, стабилизацию аминокислоты в культуральной жидкости перед упариванием, вакуум-упаривание, стандартизацию упаренного раствора при добавлении наполнителя, высушивание и упаковку готового продукта, в котором должно содержаться не более 10% основного вещества. (Катлинский А.В., Сазыкин Ю.О, 2010).

УДК 639.21/639.2.53

ВИКОРИСТАННЯ ПЕРЛВНИЦТВИ ЗВИЧАЙНОЇ (*UNIO PICTORUM*) ПРИ ЛОВІННІ ТРОФЕЙНИХ РИБ В АМАТОРСЬКОМУ РИБАЛЬСТВІ

Кобяков Д.А., Новіцький Р.О,

Губанова Н.Л.

кафедра водних біоресурсів

та аквакультури ДДАЕУ

nlg2277@gmail.com

Активна популяризація і застосування сучасних синтетичних приманок в аматорському рибальстві призвели до певного ігнорування сучасними рибалками природної кормової бази та її використання в рибальстві. М'ясо моллюска залишається гарною наживкою для крупних риб.

Іхтіологічні спостереження проводили на акваторії Дніпродзержинського водосховища. Вибір гідробіологічних проб проводили влітку 2017 р. на р. Базавлук (Нікопольський район Дніпропетровщини). Якісні проби зообентосу відбирали сачком на глибинах 0,3–2,95 м. Статевозрілі особини перлівниці відібрано на глибині $0,45 \pm 0,08$ м в літоральній зоні прибережжя, а при збільшенні глибини до $1,22 \pm 0,11$ м на слабкозамуленому дні значно зменшується. Поодинокі особини трапляються на глибинах 2,80–2,95 м.

Найчастіше перлівниця реєструється на ділянках біотопів, які позбавлені вищої водної рослинності. *Unio pictorum* віддає перевагу піщано-мулистим ґрунтам, але нерідко зустрічається на глинистих та піщано-кам'янистих ділянках, проте сильного замулення уникає. Щільність населення дна водойм може варіювати від 5 до 10 особин/м².

Дослідження трофіки коропа звичайного *Cyprinus carpio* та ляща *Abramis brama* показало, що у шлунках крупних (понад 3 кг) коропів найбільш часто зустрічається саме перлівниця (48,5%), у шлунках ляща вагою понад 1,0 кг – 21%. За вагою у вмісті харчової грудки коропа частка перлівниці досягає 40,0%.

В аматорському рибальстві м'ясо молоска є відмінною наживкою для ловіння коропа, ляща, карася сріблястого, лина, плоскирки, плітки, сома. Особливу цінність перлівниця має для ловлі сома на «квок», яка характеризується специфічним запахом та високим вмістом білку, добре тримається у підв'яленому вигляді на гачку і може бути заготовленою в будь-якій кількості для риболовлі.

Дослідження аматорського рибальства влітку 2017 р. на акваторії Дніпродзержинського водосховища поблизу м. Верхньодніпровськ показали, що серед 12 рибалок-«сом'ятників» 7 (58,3%) застосовували як наживку *Unio pictorum*, інші використовували різні види п'явок. Анкетування рибалок-аматорів (40 осіб) зазначило, що 80,0% з них завжди використовують для ловіння крупної риби (понад 5–8 кг) саме перлівницю. Сільські рибалки більше використовують цього молоска в риболовлі, ніж міські (65% проти 35%).

Таким чином, в аматорському рибальстві перлівниця звичайна (*Unio pictorum*) є перспективним об'єктом принади при ловінні трофейних риб. За нашою думкою, її використання можливе не тільки в свіжому чи підв'яленому вигляді, а також у вигляді фаршу або екстрактів до інших прикормом.